Dosarul nr. 4-12/2024
PIGD 4-24006416-15-4-15012024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 martie 2024 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Inga Gorlenco
Grefier Daniela Jorovlea
Cu participarea:
Agentului constatator Zamăneagră Marina
Persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional Caraman Alexandr
Apărătorului persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional desemnat de Oficiul Teritorial Cahul al Consiliului Național de Asistență juridică Garantată de Stat avocat Vitalie Covaliov

examinând în şedinţă publică cauza contravenţională de învinuire a lui

Caraman Alexandr, născut la data de *****, IDNP *****, domiciliat în municipiul*****, cetățean al Republicii Moldova

în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] Cod contravenţional,

c o n s t a t ă :

La data de 17 septembrie 2023, în jurul orei 12.00, în municipiul*****, minorul Tudor Cristian, anul nașterii 2012 a fost agresat fizic de către tatăl sau vitreg Caraman Alexandr prin ce a cauzat echimoză în regiunea temporală stînga, echimoze pe ambele brațe ce se califică ca vătămare neînsemnată.

La data de 26 decembrie 2023, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul Zamăneagră Marina, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 182375 în privința lui Caraman Alexandr în baza art. 78[1] Cod Contravențional, conform indiciilor: *Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.*

Cauza contravenţională și materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 182375 din 26 decembrie 2023, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Cahul, cu recomandarea de a fi aplicată sancţiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În cadrul şedinţei de judecată **persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional Caraman Alexandr** a recunoscut vina și a declarat că într-adevăr la data de 17 septembrie 2023 a aplicat lovituri cu pumnul fiului vitreg din motiv că minorul a sustras bani de

la niște persoane străine. A încercat să discute cu minorul pe cale pașnică, dar copilul nu a vrut să recunoască faptele sale, fiind nevoit să aplice măsuri mai dure. Solicită să îi fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărătorul persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional desemnat de Oficiul Teritorial Cahul al Consiliului Național de Asistență juridică Garantată de Stat avocat Vitalie Covaliov în şedinţa de judecată a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă remunerată în folosul comunității la limita minimă.

Agentul constatator Zeamăneagră Marina, în ședința de judecată a susținut actul de învinuire și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă remunerată în folosul comunității.

Verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 182375 din 26 decembrie 2023, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Zeamăneagră Marina în sarcina lui Caraman Alexandr s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Concomitent, potrivit alin. (4) al art. 440 din acelaşi cod, *Procesul contravenţional se porneşte numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul contravenţiilor prevăzute la art.69, 104–107 şi conform art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 781–782 , se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţie se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.*

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 182375 din 26 decembrie 2023, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu probele acumulate, precum şi confirmarea prin semnătură a înmânării copiei procesului verbal cu privire la contravenţie, fără a consemna anumite obiecţii.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi

a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că Caraman Alexandr este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, iar cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional.

Instanţa statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.*

Instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Cahul nu a pus în exclusivitate doar procesul verbal cu privire la contravenție, dar a argumentat prin probe pertinente, susţinute prin declaraţiile martorului Caciura Irina, Todos Cristina cât și chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie.

Astfel instanţa statuează că norma prevăzută la art. 78[1] din Codul contravenţional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, ce denotă autenticitatea şi certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

În aceieaşi accepţie, instanţa notează că potrivit pct. 25 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003 de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 170-172 art. 224, la 8 august 2003, se stabileşte drept grad de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii inclusiv vătămarea neînsemnată fără cauzarea prejudiciului sănătăţii, care la în conformitate cu pct. 74 din acelaşi Regulament, includ leziunile ce nu generează o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanență de muncă.

În subsidiar, reieşind din pct. 17 subpct. 3) al aceluiaşi Regulament, gravitatea vătămării corporale nu se apreciază dacă persoana în cauză refuză de investigaţii suplimentare necesare sau nu se prezintă la examinarea repetată.

Caraman Alexandr este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, *Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale* și se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 7 la 15 zile.

La caz, instanța de judecată mai reține că, obiectul juridic principal al contravenției de violență în familie îl reprezintă relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenției de la art. 78[1] din Codul contravențional îl constituie corpul persoanei, iar latura obiectivă are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor

neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78[1] din Codul contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, iar la dosarul contravențional, au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale şi existenţa faptei contravenţiei.

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin violenţă în familie se înţeleg acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar prin violenţă fizică se înţelege vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

La caz, în calitate de probă pertinentă este anexată concluzia raportului de expertiză extrajudiciară cu nr. 202311P0455 din 28.09.2023, potrivit căreia: *la momentul examinării, la cet. Todos Cristian, anul naşterii 2012, s-a constatat echimoză în regiunea temporală stîngă, echimoze pe ambele braţe, formate la acţiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate şi se califică ca vătămare neînsemnată.*

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin care a constatat „ex propriis sensibus” fapta contravențională, adică „după propriile sale simțuri”, în argumentarea căruia a acumulat suficiente probe care susţin acuzaţiile formulate, inclusiv în mod decisiv.

Respectiv, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, la acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

De asemenea, instanţa statuează cu privire la respectarea vieții private, că Curtea Europeană într-adevăr a menționat că, în diferite contexte, acest concept include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, iar în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudența sa că obligațiile pozitive impuse autorităților în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ și obligația de a adopta și de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecția efectivă împotriva actelor de violență comise de către persoanele fizice (a se vedea Osman împotriva Regatului Unit, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, Đorđević împotriva Croației, 24 iulie 2012, §§ 141-143; M.G. v. Turcia, 22 martie 2016, §§ 77, 78).

În acest context, eșecul statului de a-și onora obligațiile substanțiale poate conduce implicit la nerespectarea obligațiilor procedurale pozitive de a investiga efectiv și de a-i pedepsi pe cei vinovați de comiterea unor acte de violență (a se vedea cauza M.C. împotriva Bulgariei, 4 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanță cu cele de

procedură, dată fiind interdependența lor și a reținut că statul reclamat a eșuat să-şi onoreze obligația procedurală din cauza unei probleme substanțiale).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare în acest caz va fi una temeinică și îl va recunoaște vinovat pe Caraman Alexandr de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional.

Or, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturilor obiective a contravenţiei prevăzute la art. 78[1] din Codul contravenţional.

Instanța mai reflectă că, făptuitorului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, neglijată de acesta, iar în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță şi prin urmare instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Potrivit art. 7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.*

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele stabilite de art. 78[1] din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Republicii Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, *munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 781 , pentru care acordul persoanei nu este necesar.*

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția lui Caraman Alexandr, în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional și îi va aplica ultimului o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 40 de ore.

În sensul acestei pedepse, instanţa mai motivează prin prisma lipsei circumstanțelor atenuante și agravante, anume absenţa unor dovezi că făptuitorul a mai fost sancţionat contravenţional sau penal şi lipsa unor obiecţii din partea victimei, motiv pentru care instanţa va aplica pedeapsa într-un cuantum minim, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul

contravenţional, având în vedere că Caraman Alexandr la etapa întocmirii procesului-verbal a recunoscut fapta comisă.

Controlul asupra comportării și executării de către Caraman Alexandr a sancțiunii stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se explică lui Caraman Alexandr că în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității

În contextul celor menționate, în conformitate cu art. 462 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat Caraman Alexandr în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.78[1] Cod contravenţional şi i se aplică pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 40 /patruzeci/ ore.

Instanţa explică lui Caraman Alexandr că potrivit art. 37 alin.(5) Cod contravențional *contravenientul sancţionat cu muncă neremunerată în folosul comunităţii i se ia în scris un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.*

Se explică lui Caraman Alexandr că în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărîrea cu drept de recurs în Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul.

Președintele ședinței
Judecător **Inga Gorlenco**